

LAGUTSKOTTETS betänkande N:o 5/1935 i anledning
av landskapsnämndens framställning till Ålands lands-
ting angående ändring av § 67 mom. 3 och § 119 mom. 2
N:o 5/1935. i landskapslagen om kommunallag för landskommunerna
i landskapet Åland, utfärdad den 21 augusti 1930.

I anledning av förenämnda framställning, varöver landstinget inbe-
gärt lagutskottets utlåtande, får utskottet värdsammast framhålla
följande:

Såsom av landskapsnämndens motivering framgår, avsåg lagen av den
30 september 1932 åstadkommande av en jämnare beskattning. Under det
att staten i de landskommuner, uti vilka densamma äger skogar, vissa
år, då stora skogsförsäljningar ägde rum, utgjorde ett synnerligen
gott skatteobjekt, kunde kommunerna åter under andra år, då inga avverk-
ningar ägde rum, icke påräkna några inkomster från kronoskogarna. Den-
na i och för sig stora olägenhet framstod synnerligen kännbart i vissa
kommuner under krisåren, då de skattskyldigas betalningsförmåga genom
krisens verkningar till ytterlighet nedsattes. Jämte det lagändringen
för antydda kommuners vidkommande innebar ett avlägsnande av ett verk-
ligt missförhållande, utgjorde densamma ett led i den stödaktion, som
staten till följd av kristiden nödgades inslå för stödande av vissa
kommuners ekonomi.

Utskottet delar landskapsnämndens uppfattning därom, att motsvarande
lagändring för landskapets vidkommande vore rättvis och sakenlig, men
som av framställningen framgår, kommer lagändringen att erhålla bety-
delse mera ur principiell än ekonomisk synpunkt.

~~Utskottet delar landskapsnämndens uppfattning därom, att motsvaran-
de lagändring för landskapets vidkommande vore rättvis och sakenlig,
men som av framställningen framgår, kommer lagändringen att erhålla be-
tydelse mera ur principiell än ekonomisk synpunkt.~~

Det bör därför allvarligen ifrågasättas, om det verkligen är skäl,
att genom den föreslagna lagstiftningsåtgärden rubba resultaet av
landstingets synnerligen omfattande kodifieringsarbete på den kommu-
nala lagstiftningens område. Måhända kommer behov av också andra änd-
ringar i kommunallagen att inom kort göra sig gällande, varigenom land-
skapets kommunala lagstiftning åter snarligen kommer att befinna sig

i samma kaotiska tillstånd som före utfärdandet av landskapslagen den 21 augusti 1930.

I anseende härtill och med tanke på den synnerligen obetydliga praktiska nytta, som den föreslagna lagändringen komme att medföra, har utskottet beslutat föreslå, att landstinget för denna gång ville avstå från lagändringen. Förslaget kan nu återupptagas, då utvecklingen i framtiden nödvändiggör någon viktigare ändring i lagen.

Ehuru en närmare granskning av de för ändring föreslagna lagrummen med hänsyn till utskottets ställningstagande till initiativet såsom sådant synes vara överflödig, kan utskottet icke underlåta att framställa en anmärkning mot den lydelse, som § 119 mom. 2 erhållit i landskapsnämndens förslag.

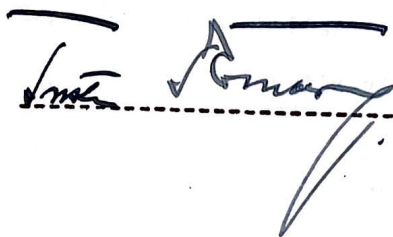
Uppenbarligen har landskapsnämnden avsett, att den prövningsrätt, som enligt detta moment tillkommer landskapsnämnden, skall inskränka sig till grunderna för beskattningen av nu ifrågavarande skogar. Emellertid ansluter sig momentet omedelbart till innehållet i moment 1, och då landskapsnämnden enligt ordalydelsen skall erhålla ett exemplar av taxeringsnämndens (i mom. 1 avsedda) beslut angående grunderna för taxeringen och vara berättigad att beträffande "taxeringsgrunderna" vidtaga nödigbefunna ändringar oberoende av besvär, kan man av momentets avfattning få den uppfattningen, att landskapsnämndens prövningsrätt berör taxeringsnämndens beslut i hela dess vidd.

Hänvisande till ovensagda får utskottet värdsammast för landstinget föreslå

att landstinget ville för denna gång förkasta lagförslaget.

Mariehamn den 23 februari 1935.

På lagutskottets vägnar:

Närvarande i utskottet: Torsten Rothberg, Rob. Rosenblad, Johannes Holmberg, Fanny Sundström och Anders Forsberg.